

שלושה תפוזים

טרנטינו (איטליה)

רשם כריסטיאן שנללר 1867

הייתה פעם אישה ענייה ולה בת יחידה, אותה היא אהבה מאוד. למרות שהבת הייתה רק בת תשע, היא הייתה נבונה ונעימת הליכות. יום אחד היו שתיהן ביער כדי לאסוף עצים להסקה, כשעל עץ אחד הופיעו שלוש פיות שנראו כי חיכו להן כבר זמן רב. הפיות נראו חמורות פנים ואמרו "תוך שנה אחת מהיום תביאי לנו את ילדתך הנה, כדי שתשרת אותנו!" האם נבהלה מאוד וחזרה הביתה אומללה. היא בכתה אך הבת ניחמה אותה באומרה "מזל יאיר לי פנים, אמא. תראי כבר שהכל יסתדר לטובה ואחזור מהר אליך."

אחרי שעברה שנה האם לא העזה להפר את הוראת הפיות והובילה את בתה למקום ביער. שם הפיות כבר המתינו לה ונעלמו יחד עם הילדה. האם חזרה הביתה שוב בבכי גדול. שלושת הפיות הובילו את הילדה לביתן והטילו עליה כל מני עבודות בית. למרות כל המאמצים הילדה לא הצליחה לספק את רצונן של הפיות והן התייחסו אליה כאל שפחה גרועה. מיום ליום הן שנאו את הילדה יותר ויותר ובסוף החליטו להתפטר ממנה באכזריות. אחת הפיות אמרה לילדה "שמעי קטנה, מחר בבוקר לכי לארמון שנמצא במרחק רב מכאן. שם תמצאי אישה זקנה אחת. קחי ממנה שלושה תפוזים ותביאי אותם אלינו. ואבוי לך אם לא תמלאי את המשימה הזו!" הילדה הבטיחה לעשות מה שנאמר לה, למרות שהרגישה כי המשימה עלולה להיות מסוכנת. היא בכתה כל הלילה, התגעגעה לאמה והתפללה שתצליח למחרת למלא את רצון הפיות הרעות. בבוקר מוקדם היא יצאה לדרך ארוכה. אחרי שעות

הליכה פגשה איש זקן. "לאן פניך?" הוא שאל כשראה ילדה צעירה לבדה בדרך. הילדה סיפרה לו על הפיות ועל המשימה שהוטלה עליה. אז אמר הזקן "הנה כמה דברים שיכולים לעזור לך" ונתן לה מסמרים, צלוחית שמן, סל עם לחם, מטאטא וחבל. הילדה הודתה לו והמשיכה בדרכה. למרות שהדברים שקיבלה הכבידו על הליכתה, המילים הטובות ששמעה מהזקן עודדו אותה. כעבור זמן היא הגיעה לארמון שעליו דיברה הפיה הרעה. לפניו נראתה תעלת מים עמוקה ועליה גשר, כה זקן וחלש שעלול היה להישבר בצעדים הראשונים של מי שידרוך עליו. אבל הילדה לקחה את המסמרים שקיבלה, וחיזקה בהם את לוחות הגשר, וכך יכלה לעבור בבטחה אל שער הארמון. השער היה נעול בבריחים חלודים וצירים שלו לא הסתובבו כלל מרוב חלודה, כך שלא ניתן היה לפתחו. אבל הילדה משחה את הכל בשמן מהצלוחית, הבריחים זזו בקלות והשער נפתח מעצמו. כשנכנסה לחצר הארמון שמעה מיד נביחות

איומות. היו אלה כלבים רעבים שרצו אליה ורצו לטרוף אותה. הילדה הוציאה לחם מהסל שלה וזרקה אותו לכלבים שמיד התנפלו עליו ברעבון. הילדה המשיכה ללכת דרך החצר של הארמון ואז ראתה אישה שהלכה כפופה וטאטאה את החצר בשולי שמלתה. הילדה נתנה לאישה את המטאטא וזו יכלה עכשיו לעשות את העבודה כשגבה זקוף. לא הרחק מכאן עמדה באר ולידו אישה שניסתה לשאוב ממנו מים. היא קשרה את הדלי בצמה שלה אך לא יכלה להוציא כך את דלי המים הכבד. הילדה נתנה לה את החבל שבידה והאישה שאבה מים בקלות. הילדה נכנסה לבנין ושם ראתה אישה זקנה, חצי רדומה, חצי ערה, ולידה צלחת עם שלושה תפוזים. הילדה חטפה את התפוזים ורצה משם מהר, אך הזקנה הרגישה בכך והתחילה לרדוף אחריה. כשהילדה עברה ליד הבאר קראה הזקנה "עצרי אותה! היא גנבה לי את התפוזים שלי!" אך האישה ענתה "לא אעשה זאת. היא נתנה לי חבל, לשאוב מים מהבאר!"

כשהילדה עברה ליד האישה שטאטאה את החצר קראה הזקנה שוב "עצרי אותה ותפילי אותה על הארץ! היא גנבה לי את התפוזים!" והאישה ענתה "לא אעשה זאת. היא נתנה לי מטאטא כדי שאוכל לעבוד בגב זקוף."

גם הכלבים, שלידם עברה הילדה לא רצו לעצור אותה. הם לא נבחו יותר אלא אמרו בקול אנוש "לא נעצור אותה. הרעבת אותנו שנים רבות. סבלנו קשה, והיא נתנה לנו לחם לאכול."

הילדה הייתה כבר ליד השער והזקנה קראה "שער, תיסגר מיד! היא גנבה לי את התפוזים שלי!" והשער ענה "שנים רבות השארת אותי חלוד והיא שימנה אותי. לא אסגר לפניה!"

הילדה עלתה על הגשר והזקנה צעקה "גשר תתמוטט, זרוק אותה למים! היא גנבה לי שלושה תפוזים!" והגשר ענה "שנים הייתי מוזנח ושבור.

הילדה הטובה תיקנה אותי. לא אשבר יותר!" הזקנה לא יכלה יותר לרדוף אחרי הילדה, וזו רצה בדרך עד שהגיעה שוב לביתן של הפיות. אלה השתוממו מאוד כשראו אותה, ושמחו עוד יותר

כאשר היא מסרה להן את שלושת התפוזים. הן שיבחו אותה ושאלו מה לתת לה כתגמול, אך היא רק ביקשה לחזור לביתה של אמה. הפיות הסכימו והחזירו אותה הביתה עם מתנות יקרות רבות.

אמא של הילדה שמחה מאוד כשראתה את בתה האהובה. הן עכשיו יכלו לחיות שוב ביחד והודות למתנות של הפיות הן לא סבלו יותר עוני וצער.